

කුඹ ජාතකය

තව ද එක් සමයෙකිහි භක්ති ප්‍රේමානි භාරාවතක සුරා සුරවර මහොසයන්ගේ මුදුනෙහි රැඳී කුරුළු කුළු මිණියෙක් සැදුම්ලද ශ්‍රීපාදයන් ඇති කරුණාමණි ප්‍රනානාථවූ ශාකාකුල තිලක වූ මාගේ ස්වාමීදරුවූ තිලෝගුරු බුදුරජාණන් වහන්සේ ජනනයනරසායන කරුගණොපසොහිත ජෙතවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක්. ශ්‍රෝතාපත රසායන වූ මේ කුඹ ජාතකය විශාඛාවන්ගේ යෙහෙලි වූ සුරාපානය කළ පන්සියයක් පමණ ස්ත්‍රීන් අරභයා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේ ද යත්?

එක්සමයෙකිහි සැවැත් නුවර රා බී කෙළනා කෙළියක් පිණිස නුවර බෙර ගැසුරුවූහ. එකල්හි විශාඛාවන්ගේ යෙහෙලිවූ පන්සියයක් පමණ ස්ත්‍රීහු තමන්ගේ වල්ලභයන් සැණකෙළි කෙළ ඉක්බිති තුබූ පමණකින් මත්ව යන තරම් තීක්ෂණ වූ සුරාවක් සැණකෙළි කෙලුම්හයි සියල්ලෝම විශාඛාවන් සමීපයට ගොස් විශාඛාවෙහි රා බී සැණකෙළි කෙලුම්හයි කීහ. එසඳ විශාඛාවෝ කියන්නාහු එම්බල යෙහෙලියනි මම මේ සුරායෙහි දෝෂ දක්නා බව හේතු කොට ගෙන සුරාපාන නොකරම්හයි කීහ. ඔහු කියන්නාහු එසේ වී නම් කුඹ වහන්සේ බුදුරජාණන් වහන්සේට දන් දී බණ ඇසුව මැනව අප රා බී සැණකෙළි කෙළම්හයි කීහ. විශාඛාවෝත් යහපතැයි ගිවිස සර්වඥයන් වහන්සේ පවරා දන් දී පස්වරු ගඳදුම් මල් පහන් ගෙන්වා ගෙන බණ අසනු පිණිස පන්සියයක් පමණ ස්ත්‍රීන් විසින් පිරිවරන ලදුව ජේතවනාරාමයට නික්මුණාහ. ඒ පන්සියයක් පමණ ස්ත්‍රීහු ද ඔවුන් කැටිව ගොස් විශාඛාවන් වාසලින් ඇතුලට වදුන්ම ඒ ස්ත්‍රීහු එකී එකී දෙන තම තමන්ගේ කෙල්ලන් සඟවා ගෙන ගොස් දුන් සුරාව සඟවා බී විශාඛාව සමඟ ගොස් බුදුන් සමීපයට එළඹියාහ. එසඳ විශාඛාවෝ ගෙන ගිය ගඳ දුම් මල් පහන් ආදියෙන් බුදුන් පුදා එකත්පස්ව උන්නාහ. සුරාපානය කොට කැටිව ගිය ස්ත්‍රීන්ගෙන් බුදුන් ඉදිරියෙහි සිට රා මදින් මත්ව සමහර කෙනෙක් නටන්ට වන්හ. සමහර කෙනෙක් ගායනා කරන්නට වන්හ. සමහර කෙනෙක් ඛබර කරන්නාහ. එවේලෙහි ස්ත්‍රීන්ට සංවේග උපදනා පිණිස තමන් වහන්සේගේ හෘයුග්මයෙන් රැස්විහිදුවා වදාළ සේක. ඒ නික්මුණා වූ රඳම්කදම්බයෝ ලෝකාධිපතිකය පරිද්දෙන් ඒකාධි කළ කල්හි රා බී නටන්ට වන් පන්සියයක් පමණ ස්ත්‍රීහු මරණ හයින් තැනී ගත්හ. ඒ කාරණය හේතු කොට ඔවුන්ගේ රා මද සිදුනේය. භාග්‍යවත් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ උන් බුධාසමනමස්තකයෙන් අතුරුදන්ව මහමේරු පර්වත මස්තකයෙහි වැඩ සිට ඒ ස්ත්‍රීන්ව බවයෙහි කළකිරීමට මෙම පරිද්දෙන් ධර්ම දේශනා කොට වදාරන සේක.

කොනුභාසව කිමානඤ්ඤ නිවචං පජජලිතෙසති

අඤ්ඤාමරන ඔනඛා පදීපං නගවෙසසථ

යන මේ ගාථාව වදාළ සේක. ඒ ධර්ම දේශනාවගේ කෙළවර ඒ පන්සියයක් පමණ ස්ත්‍රීහු සෝවාන් ඵලයෙහි පිහිටියාහු. බුදු වූ නැවත ක්ෂණයෙහි වැඩ ගන්ධක ගන්ධ කුටි ඡායාවෙහි පනවන ලද බුද්ධාසන මස්ථකයෙහි සරා හිරුමෙන් දිලිහි දිලිහි වැඩහුන්සේක. ඉක්බිති විශාඛාතොමෝ බුදුරජාණන්වහන්සේට නමස්කාර කොට විවාරන්තේ ස්වාමීනී මේ හිරිඔතත් මසන්නා වූ සුරා පානය කවර දවසක ඇතිවිදැයි විචාරිය. විචාරා වූ ඒ විශාඛාවන්ට සුරා පානය උපන්නා වූ පරිදි වදාරන්නා වූ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ පූර්ව කතාව ගෙනහැර දක්වා වදාළ සේක. ඒ කෙසේදැයි යතහොත් බරණැස බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජපුරු කෙනෙක් රාජ්‍ය කරන සමයෙහි කසිරට වසන සුර නම් වල් වැද්දෙක් බඩු සොයනු පිණිස හිමාල වනයට ගියේ ඒ හිමාල ප්‍රදේශයෙහි එක් මහා වෘක්ෂයෙහි මිනිස් පමණක් විවරදී තුන් බලයෙක් විය. ඒ බල තුන අතුරෙහි මහා සැලක් පමණ වලෙක් වූයේය. ඒ වල තුළ වැසි වටකිනි දියෙන් පිරුණේය. ඒ ගස වට ඇඹුල් අරළු මිරිස් වැල් ආදියෙන් තුරු ලිය හිවි සිටිනේය. ඔහුගේ එල ජාතීහු තුවටුවෙන් ගිලිහි වල අතුරෙහි පිරි සිටි පැනෙහි වැගිරෙන්නා වූ එතැනට නුදුරු තැනිහි සයංජාත හැල් වනයෙක් ඇත්තේය. එයින් ගිරවුන් කරල් කඩාගෙන අවුත් ඒ ගසමුල බොහෝ සේ කන්නාහ. ඔවුන් තුඩින් වගුල ඇල් කරල් ද ලියට සාව ඒ ගස් විදුරෙහි පිරි සිටි තැනෙහි වැටී සුරියයපාකයෙන් පැසෙන බව හේතු කොට ගෙන සාවුන්ගේ ලෙහෙවන් පැවූයේය. ශ්‍රීස්ම කාලයෙහි පිපාසිතව ගිරා බොකල සැලලිහිණි ආදී පක්ෂි සමූහය ගස් ඉදිරියෙහි තිබූ තැනිහි සිදුරෙහි මත බිමෙහි ගසමුල රා මදයෙන් සුගත් නිදා රා මදි සන්හිදුන් කරලි උදව්ව අහසට පැන නැගී යන්නාහ. අවශේෂ රුක ඉඳ වදුරෝ එපරිද්දෙන්ම පැන් බී මනාව ගසමුල රා මද සිදුනු කල එතැනිහි කෙල ඇවිදිනාහ. එකල්හි වන සුරනම් මල් වැදි තෙම මේ ප්‍රවෘත්තිය ද ඇත. ඒකාන්තයෙන් මේ විෂය එක්වීමෙන් සියළු ප්‍රාණිහු මියන්නාහ. දැන්වූ කලී මේ පක්ෂි පටන් සියළු ප්‍රාණිහු මේ පැන් බී මූර්ජාව නැගී යන්නාහ. එසේ හෙයින් මේ විෂ නොවේ කියා තෙමේ බීමත්ව මස් කනු කැමති විය. ස්ථානයෙහි ගිණි මොලව ඒ පැන් බී මූර්ජාව උනු තිත් වටුවන් වලිකුකුළු දිය කුකුළු ආදී පක්ෂීන් මරා අගුරෙහි ලා පලහ එක් අතකින් මස් කකා එක්

අතකින් අභිනව දක්ව දක්වා නටන්නේ දෙකුන් දවසක් ඒ ගසමුල වැස එතැනට නුදුරු ස්ථානයකින් වරුණ නම් එක් තාපසයෙක් වෙසේ. ඒ රා බී මත්ව කෙලෙනා වැදි පුත්‍ර තෙම එක් දවසක් තාපසයන් සමීපයට ගොස් කථාකොට අවුත් නැවතත් දවසෙක්හි ඒ තාපසයන් සමීපයට යනුයේ මේ මධුරවූ රස ඇති පානය තාපසයන්ට ගෙන යෙමි සිතා උණ නලේක පැනුත් පුරාගෙන අගුරෙහි පැලහු මස් හා සමග පන්සලට ඇරගෙන ගොස් තාපසයෙහි පැන් මධුරව තිබුයේය. ගෙන ගිය රා මස් දෙදෙනම අනුභව කළාහ. මෙසේ මේ සුරානන් වැද්දා හා වරුණ නම් තාපසයන් විසින් පළමු කොට දක්නා හෙයින් සුරා යයි කියාද වරුණ යයි කියාද නම් වූයේය. ඔහු දෙදෙනම කලක් එහි වැස මනුෂ්‍ය පථයට එනු කැමැත්තාහ. මේ සුරාව කෙසේ යනුමෝහෝයි පරීක්ෂා කොට වන්නාට උපායෙක් ඇති හුන නලවල පුරාගෙන පසල් දනව්වට ගොස් කුමයෙන් රාජධානියට ගොස් වැද ප්‍රානසාරිකයැයි යන අමුතු අයෙක් ආහසි රජපුරුවන්ට කියා යවිනි. රජපුරුවෝ ඔවුන් ගෙන්වා දුටහ. දෙදෙනම තමන් ගෙන ගියා වූ පැන් රජපුරුවන්ට දුන්හ. රජපුරුවෝද පැන් දෙකුන් වාරයක් බී මත්ව දෙකුන් දවසක් කල් යැවූහ. ඉක්බිති රජපුරුවෝ ඔවුන් අතින් තවත් මේ මධුර පැන් ලැබ හැක්ක දැයි විචාළාහ. දේවයන් වහන්ස හිමාලයෙහි ඒ කියන රුක වෙලක් සිදුරක තිබෙන ලද්දේ ඇතැයි දැන්වූහ. එසේ වී නම් ගෙනවයි මෙහෙවර ඇසූ ඔහු දෙදෙන තමන් කියන සුරා පළමු දෙනාත් සිදුරෙන් ගෙනවුත් දෙකුන් වාරයක් පෙවූහ. තවද එක් වාරයෙක ගෙනෙන්නට කී කල්හි හිමවත් පෙදෙස නිතියන්ට ඉතා දුරු හෙයින් වරින් වර යා නොහෙමිහ. එතකුදු උවත් ඒ මධුර වූ ජලය නිපදවන කාරණා දනුමිහ. රුක් සිදුරෙහි තිබූ අරළු, නෙල්ලි, වී ආදී සියළු සම්භාරයන් දැක විභාග කොට ගෙන ඒ ගසෙහි සුඹුළත් ඇරගෙන රාජධානියට අවුත් මහසැල බහා නුවරෙහි සුරාව ඇති කළහ. නුවර වැස්සෝ සුරාව අනුභව කොට රා මදයෙන් මත්ව කල්යාමකින් ප්‍රමාද වීම හේතු කොට ගෙන සත්ත්වයෝ දිළිඳි වූහ. සුඛිත මුදිත සත්ත්වයන් නැති වීමෙන් ඒ නුවර යකුන් කෙළි සිස් පිරියක් මෙන් නිශ්‍රීක වූයේය. පළමුවෙන් සුරාව මනුෂ්‍යපථයට ගෙන වැදිපුත්‍රතෙමේම ඒ නුවරින් නික්ම බරණැස් නුවරට ගොස් වැද පානගාරිකයෝ යයි අපූර්ව වෙළෙඳ කෙනෙක් ආහසි රජපුරුවන්ට දක්වා යැවූහ. රජපුරුවෝ ඒ පුරුෂයන් තමා කරා ගෙන්වා ඒ තොප ඉදිකරන්නා වූ පානය නම් කෙසේ වූ දෙයක්දෝහෝයි වැටුප් වියදම් දුන්හ. ඒ රා සොඬහු දෙදෙන සුරාවට උවමනා සියළු සම්භාරයන් එක් කොට සුරාව ඉදි කළහ. එසඳ ඒ දෝෂ නොදන්නා නුවරවාසී සත්ත්වයෝ සුරා පානය කොට මත්ව සෘෂිවනිජ්ජයාදී කර්මාන්තයෙහි ප්‍රමාද වූහ. ඒ කාරණය හේතු කොට ගෙන සත්ත්වයෝ දිළිඳු වූහ. නුවර සැපත් පිරිහීමෙන් තටු වූයේය. පෙර පරිද්දෙන්ම සුරා ඉදි කරන්නා වූ පුරුෂ තෙම බරණැස් නුවරින් නික්ම සාකෙත නුවරට පැමිණ ඒ නුවර දී රා ඉදි කොට සත්ත්වයන් පොවා කුමයෙන් ඒ නුවර ද නටනකල්හි ඉක්බිති සැවැත් නුවරට ගියාහ. එකල්හි සැවැත් නුවර සබ්බමිත්ත නම් රජෙක් විය. ඒ රජපුරුවෝ ද ඔහුට සංග්‍රහ කොට තොපට රා ඉදි කරනට කුමක් වුවමනාදැයි විචාළ කල්හි සුරාවට නිසි නෙල්ලි අරළු ඇතුළු වූ සියළු උපකරණද සාල් පිටි ද පන්සියයක් පමණ මහසැලවල් ද වුවමනාවැයි කීහ. ඔහුගේ සියළු උපකරණයන් රජපුරුවෝ දෙවූහ. ඔහු පන්සියයක් පමණ සැලවලෙහි රා නගා සැලවල් රක්නා පිණිස එකී එකී සැලක් සමීපයෙහි එකී එකී බළලකු නියායෙන් බැන්දවූහ. සැලවලෙහි රා පැසී ඉතිර වැගිරෙන කල්හි සැලපිටින් වැගිරෙන රා පෙන බොමින් මත්ව මුර්ජාව හොත් බළලුන් කන් නාසා ද වාලදයද යනාදී වූ අවයව මීයෝ ලියා කෑහ. ඒ රා මඩලෙහි රැකවල් ගෙනසිටි පුරුෂයෝ බළල්ලු රා බී මළහයි රජපුරුවන්ට දැන්වූහ. එබස් ඇසූ රජපුරුවෝ මොහු දෙදෙන විෂ ඉදි කරන දෙන්තෙක් වනැයි කියා උන් දෙන්තාගේම ඉස් සිදුහ. ඔහු දෙදෙනා රා දෙව අමා ගෙනවයි කිය කියා මළහ. රජපුරුවෝ ඔවුන් මරවා අනතුරුව රා සැලවයි ගසා බිඳුවයි කියා නියෝග කළා. ඒ විධාන ඇසූ මිනිසුන් යන කළට රා මද සිදුහු බළල්ලු උදානව කෙළිමින් සිටියාහ. නැවත ඔවුන් කෙළනා වූ දුටු පුරුෂයෝ අවුත් රජපුරුවන්ට දැන්වූහ. රජපුරුවෝ එවෙලෙහි සිතන්නා වූ ඒකාන්තයෙන් මේ විෂයෙක් වී නම් මේ බළල්ලු මිය යන්නාහුය. එක්තරා මඳුර පානයක් විය යුතු යයි ඒ නොදමා පානය කරමිහයි සනිටුහන් කොට නුවර සරහා රාජාංගනයෙහි මණ්ඩප කරවා එහි නගන ලද දළපුඬු සේසතෙන් යුක්ත සිංහාසන මස්තකයේ හිඳ ඇමැති මඩුළු පිරිවරා උත්සවයෙන් සුරා පානය කරනට යයි පටන් ගත්හ. එකල්හි ශක්‍ර දේවෙන්ද්‍ර තොමෝ මිනිස් ලොව කවර සත්ත්වයෙක් දෙමව්පියන් නැදිමයිලන් බැඳුන් සිල්වත් ගුණවත් ආදීන්ට උපස්ථාන කෙරේද කවර සත්ත්වයෙක් ත්‍රිවිධ සුවර්තයෙහි යෙදී වෙසෙත්ද කවර සත්ත්වයෙක් දාන මාන ආදී සුවර්තයෙහි යෙදී වෙසේදෝහෝයි දහසක් නුවණැස් යොමා බලනුයේ ඒ සබ්බමිත්ත නම් රජහු සුරා පානය කරනට උන්නා දැක මේ රජහු බීමෙහි පුරුදුව ගියේ නම් ජම්බුද්වීපය හැම නස්නේය. එසේ හෙයින් මේ රජ සුරා පානයෙන් වළකමිසි සිතා රායෙන් පිරුණු කළයක් අත්ලේ තබා ගෙන බ්‍රාහ්මණ වේෂයෙන් අවුදින් ආකාශයෙහි සිට මේ කළය මිලයට අරගනුවයි මෙපරිද්දෙන් අඬගා කීයේය. එවෙලෙහි සබ්බමිත්ත නම රජ තෙමෙ ආකාශයෙහි සිට කියන සක්දෙව් රජහු දැක මේ බමුණු කොයි සිට කෙසේ ආවේ දැයි පිළිවිස්නා රජතෙම මෙලෙස කියන්නේය. බ්‍රාහ්මණයාණෙනි රාත්‍රියෙහි වූ දෙවෙනි පුන්සඳ මඬලක් මෙන් අහස බබළන්නේය. තොපගේ ශරීරයෙන් නික්මෙන රැස්කළඹ සියරැළි විදුලිය සොභාවක් මෙන් දිගුම් හොබනේය. එසේ හෙයින් තොපි තව්තිසා

දිව්‍යලෝකයෙහි සිට ආ දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් හිඳ නොවලහා කියව. තවද කිසි පිහිටක් නැති ආකාශයෙහි පවත් අනුව යන වලා කඩෙක දෙවියන් මෙන් සිටින්නෙහිය. සක්මන් කරන්නෙහිය. තොප විසින් මඬනා ලද සෘද්ධි තෙම හසරක් නැතිව අහසෙහි හැසිරෙන දෙවියන්ට සමකළ භූමියක් වැනි විය. නැවත ආකාශයෙහි පියවර දක්වමින් ඇවිද මේ සාලය විකුණ ගනුවයි කීහ. මෙලෙස කියන තෙපි කවර දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් ද මේ කළයේ පිහිටියේ කෙසේ වූ දෙයක් දැයි විචාලේය. එකල්හි ශක්‍රදේවෙන්ද්‍ර තොමෝ එසේ කළ අසවයි සුරායෙහි දෝෂ වූ සැටි මෙලෙස කියන්නේය. රජපුරුවෙහි මේ කළය තෙල් පිරුණයි කියා නොසිතව. නැවත තල තෙල් ආදිය මුත් පිරුණේ නොවේ. උත් පැනින් පිරුණේ නොවේ. මියෙන් පිරුණේ නොවේ. එසේ හෙයින් මේ යහපත් දෙයකැයි නොසිතව. මේ කළයෙහි පිරුණු සුරා ආදියද දෝෂ අසවයි කියා විස්තර වශයෙන් දෝෂ දක්වන්නා වූ ශක්‍ර දේවෙන්ද්‍රකයා මතු කියන ක්‍රමයෙන් කියන්නේ රජපුරුවෙහි යම් සේ සුරා පානයක් කොට සම භූමියෙහි හිත් පැකිල වැටෙන්නේ හිඳ නිරාලම්බන වූ ආකාශයෙහි එල්බෙන්නේය. ප්‍රපාතයෙහි ද මත්ව වැටෙන්නේ ගල් දැදුරෙහි ද කුණු මොලෙහි ද ගවර වලිහිද සුවි අසුවි නොදැන හෙන්නේය. නොකැසුත්ත කන්නේය. එසේද වූ දෙයින් පිරුණු මේ කළය විකුණමි ගනුව. තවද යම් සේ සුරා පානයෙන් ද තමාගේ සිතට ඉසුරුණේය. සුරා කළ ආදිය අනුභව කොට ගොදුරු බිම බලා ඇවිදිනා ගොතකු මෙන් කිසිවක් වත් නොදැන බාත්තුව ඇවිදිද කිසි කෙනෙකුත් විසින් නොකියනු ලදුව ඔවුන් සමීපයෙහි වැද ගී කියන්නේය. යන්ත්‍ර රූපයක් මෙන් විලි නැතිව නටන්නේය. නැවත මේ සුරාව බී උමතු වූයේ අත් පිළිදමා නත්තයෙන් ගමිහිද රාජවිදියෙහි ද නැවුණ මනා වූත් මැදයෙහිද නුසුදුසු වදන් කියමින් ඇවිදින්නේය. කිසිවෙක් මේ දෙයින් මුර්ජා වූයේ පනකද නැත්තක් වූ මෙන් බොහෝ වේලාවක් වැද හොත්තෝය. එසේ වූ සුරායෙන් පිරුණු මේ කළය විකුණමි ගනුව. නැවත සුරාවක් යම්සේ අනුභව කොට පහළ ගුරෙහි වැටී පැහෙන්නේත් වේද නිදිමත් මූ තැන්හි කැනහිලුන් ආදීන් විසින් කනු ලබන්නේ වේද අකාරී කාරී මෙන් නොයෙක් වදබන්තධානියන් පැමිණෙන්නේය. අසුවි වැකුණු සිරුරු ඇත්තේ නැලිනගමින් කටින් පෙන දමා බොහෝ දුකට පැමිණෙන්නේ එසේ වූ සුරා පිරුණු කළය ඇරගනුවයි කියේය. තවද රජපුරුවෙහි මෙතෙම අධම වූයෙන් රා මදයෙන් මත් ව මම උත්තමයෙමි අහංකාරයට පැමිණෙන්නේය. ඇස් රත්ව කැළඹෙන්නේය. වතුස් සමුද්‍රය අවසන් කොට ඇති භූමි මණ්ඩලයෙහිනුත් මම පොහොසතිමි. මමීව නායකයෙහි සිතන්නේ අධික වූ මානසෙන් කලහා වඩා කේළාම් ආදී වූ පිය ශුන්‍ය වූ බස් කියන්නේය. නපුරු වූ පැහැ ඇතිව නග්නය නොකරුණෙහි ඇත මෑත දිව විඩාවන්නේය. මෙබඳු ගුණ උපදවන සුරායෙන් පිරුණු මේ කළය විකුණමි ගනුව. තවද යම් මේ සුරාවක් අනුභව කළ සත්ත්වයෝ තමන්ගේ කුලයන් නසා වස්ත්‍රාභරණ ධන ධාන්‍යාදී සමීපත්තියෙනුත් පිරිහි විනාශයට පැමිණෙත්ද යම් සේ සුරාවක් අනුභව කොට මත් වූයේ මෑණියන් පියාණන්ටත් අක්‍රොශ කෙරේද රාගයෙන් රත්ව නොලග විය යුතු නැදි බුහුන්ගේ හස්තග්‍රහණයෙන් කරන්නේය. තව ද යම් මේ සුරා පානයක් කළ ස්ත්‍රීහු තමන්ගේ ගෙයි දාසියෙකුත් මට ස්වාමීවයි කියා අල්ලන්නීය යම් මේ සුරාවක් අනුභව කොට මහත් වූ කුසල ධර්මයෙහි පිහිටි ශ්‍රමය බ්‍රාහ්මණයන්ටත් හිංසා පීඩා කෙරේද ඒ මුල් කොට නරකාදී සතර අපායට ගොස් බොහෝ දුක් විදින්නේය. එසේ වූ සුරායෙන් පිරුණු මේ කළය විකුණමි ගනුව සුරා මදයෙන් මත් වූ සත්ත්ව තෙම අනවරතයෙන් කයෙන් වචනයෙන් මනසින් පවුම කරන්නේය. එයින් නරකාදී දුකට කාරණා වූ පවු රැස් කරන්නේය. මෙසේ වූ සුරායෙන් පිරුණු කළය විකුණමි ගනුව යම් සත්ත්වයෙකු බොහෝ මුතු මැණික් රන් රිදී ආදිය දෙමිහ. එක බොරුවක් කියා පියවයි කී කල්හි සක්විති රාජ්‍යයක් දෙකත් බොරු නොකියමිහ සාහසිකව බොරු නොකියාද එසේ වූ කෙනෙක් සුරාව වූ කල්හි බොරුම කියන්නාහ. නැවත තමාගේ කර්මාන්ත කරන යම් මෙහෙවරය විය යුක්තක් අකාරියවි නොමෙහිවරෙහි යෙදී මෙන් තමාගේ සියළු කාර්යය නසා ගන්නේය. තවද ලැජ්ජා හිරිඹතප් රක්තා සත්ත්වයෝ ද සුරාමදයෙන් මත්ව මුඛාපන්න දෙයක් බෙනෙමින් ලජ්ජා හිරි දෙක නසන්නාහ. නැවත මේ සුරා පානයෙන් මත්ව වණ්ඩාලාදී නුසුදුස්සන් හා එක්ව කමින් බොමින් හුරු පැටවුන් මෙන් ඉස්පැන් නැති වස්තු පහෙනවත් දන්නාහ. මධුරානිය පානියෙකි රස නොලැබ ගෙඩිලි ආදියෙහි දැමූ දඬු කොටට සේ වැද හෙව බොහෝ ආයාසයට පැමිණෙති. යම් මේ සුරාපානයෙන් මත්වූ සත්ත්ව දුන් කදට ඇති ඒ කුලින් පාරලත් ගෙරින් මෙන් කිසිවක් නොකාම වැදහෙන්නා වූ එසේ වූ සුරා පිරුණු කළය විකුණමි ගනුව. තවද ද සැබෑ රජ දරුවෝ රා බී මත්ව පොළ මුගුරු ඔවුනොවුන් පැමිණ ජම්බුද්වීපයෙන් තෙසැට දහසක් රාජධානියෙහි පැවති අනසකින් යුත් රාජශ්‍රීයෙන් පිරුණා වූද එසේ වූ සුරායෙන් මේ කළය පිරුණේය. තව්නිසා දිව්‍යලෝකයෙහි පළමු දෙවියෝ සුරාපානයෙන් මත්ව සමුද්‍ර මාධ්‍යයට දමන ලද්දාහු දිව ඉසුරෙන් පිරිහුණාහ. එසේ හෙයින් සුරායෙහි මෙබඳු දෝෂ දත් තොප වැනි නුවණැත්තෝ කෙසේ නම් වෙන්දැයි මෙහි ඇති සැටිය මා විසින් නොවලහාම කියන ලදැයි සක්දෙවි රජතුමා කියේය. මෙපරිද්දෙන් සුරා පානයෙහි දෝෂ ඇසු සබ්බමිත්ත නම් රජකෙනෙක් සත්තුණ්ටව ශක්‍රයාට මෙලෙසින් කියේ යි යම් සේ මෙලොව පරලොවින් මට හිතියට කාරණා වූ මෙතෙක් අවවාද කලාද එබැවින් මෑණි පියාණ කෙනෙකුත් මෙන් හිත කැමතිවිය. මෙසේ නුඹ වහන්සේගේ මෙකී වචන පරිද්දෙන් කෙරෙමි පිළිගෙන මේ ප්‍රිය තෙපුලට පඬුරකුත් දෙමි විධාන කරන්නාවූ වස්ත්‍රාභරණ ධන

ධාන්‍යාදියෙන් සමුච්ච පිරුණු ගම්වර පසක් ද දෙමි, කෙල්ලන් කොල්ලන් දෙසියයක් ද ගෙරින් පන්සියයක් ද අජාතිය සෛන්ධවයන් යෙදූ රථ දහසය යන මේ සියල්ලම අතථිකාමී නුඹ වහන්සේට දෙමි, ඇරගත මැනවැයි කියේය, එබස් අසා ශක්‍ර දේවේන්ද්‍රයෝ තමාගේ දිව්‍යාත්මභාවය මවා දක්වා තමන් වූ නියාව අඟවා ආකාශයෙහි සිට මට මෙකී ගම්වර සියල්ලම තොපටම වේවයි ඇත් අස් රථ සියල්ල ද තෙපිම පිළිගනුව, බල එකෙක් ඇත මා කී අවවාද ලෙසට සුරාපානය ඇර ධර්මයෙහි ඇලී රසමසවුලෙන් යුක්ත වූ ආහාරය අනුභව කොට කිරි තෙල් නොයෙක් පූජා පූජයෙහි පිතා කුසලයෙහිම යෙදෙවයි කියා තමන්ගේ දිව්‍යලෝකයට ගියාහ.

ඒ රජ්ජුරුවෝ ද සුරාපානය නොකොට රා සැලවල් බිඳවා දන්දී සිල් රැක ඒ කුසලයෙන් ශවභීපදප්‍රාපතවූහ, එසේ වුවත් ක්‍රමයෙන් දඹදිව සුරා පානය බොහෝ බවට පැමිණියේය, බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ජාතක ධර්ම දේශනාව ගෙනහැර දකවා වදාරා පූච්චාරසන්ධි ගලපා වදාල සේක. එකල්හ සබ්බමිත්‍ර නම් රජ ආනන්ද ස්ථවිරයෝය, ඕනට අවවාද දුන් ශක්‍ර දේවේන්ද්‍ර නම් බුදු වූ මම්මයයි තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළ සේක.